

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 9—15 ΜΑΪΟΥ 2021

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Εφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΪΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ, Ίωαν. 20: 19-31
7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

****ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ****

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
10 ΜΑΪΟΥ

10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall.

ΤΕΤΑΡΤΗ
12 ΜΑΪΟΥ

5.00 μμ— Παράκληση εις την Παναγία.

ΠΕΜΤΗ
13 ΜΑΪΟΥ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ
7.30—8.30μμ στό Hall τις Έκκλησίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΪΟΥ

Έυαγγελικά Αναγνώσματα—
Έπιστολή – Πράξ. 6: 1-7
Έυαγγέλιο— Μάρκ. 15: 43-47, 16:1-8

Χαρμόсуна Αναστάσιμα Βιώματα του Μακαριστού Αγίου Γέροντα Πορφυρίου

Αντί άλλης Πασχάλιας εύχης θά σᾶς μεταφέρω τά χαρμόсуна ἀναστάσιμα βιώματα τοῦ μακαριστοῦ γέροντα Πορφυρίου, ὅπως τὰ ἐζησα μιά Τρίτη Διακαινησίμου στό κελλάκι του. Μετά τήν καρδιολογική ἐξέταση καί τό συνηθισμένο καρδιογράφημα, μέ παρεκάλεσε νά μή φύγω. Κάθησα στό σκαμνάκι κοντά στό κρεβάτι του. Ἐλαμπε ἀπό χαρά τό πρόσωπό του. Μέ ρώτησε:

- Ξέρεις τό τροπάριο πού λέει «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν...»;

Ναί, γέροντα, τό ξέρω.

- Πές το.

Ἄρχισα γρήγορα-γρήγορα: «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου, ἀπαρχήν» καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τόν αἴτιον, τόν μόνον εὐλογητόν τῶν πατέρων Θεόν καί ὑπερένδοξον».

Τό κατάλαβες;

- Ἀσφαλῶς τό κατάλαβα.

Νόμισα πῶς μέ ρωτᾷ γιά τήν ἐρμηνεία του.

Ἦκανε μιά ἀπτόμη κίνηση τοῦ χεριοῦ του καί μοῦ εἶπε:

- Τίποτε δέν κατάλαβες, βρέ Γιωργάκη! Ἐσύ τό εἶπες σάν βιαστικός ψάλτης... Ἄκου τί φοβερά πράγματα λέει αὐτό τό τροπάριο: Ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του δέν μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπό ἕνα ποτάμι, ἀπό ἕνα ρῆγμα γῆς, ἀπό μιά διώρυγα, ἀπό μιά λίμνη ἤ ἀπό τήν Ἐρυθρά θάλασσα. Μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπό ἕνα χάος, ἀπό μιά ἄβυσσο, πού ἦταν ἀδύνατο νά τήν περάσει ὁ ἄνθρωπος μόνος. Αἰῶνες περίμενε ὁ κόσμος αὐτό τό Πάσχα, αὐτό τό πέρασμα. Ὁ Χριστός μᾶς πέρασε ἀπό τόν θάνατο στή ζωή. Γι' αὐτό σήμερα «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τήν καθαίρεσιν». Χάθηκε ὁ θάνατος. Τό κατάλαβες; Σήμερα γιορτάζουμε τήν «ἀπαρχή» τῆς «ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου», τῆς ζωῆς κοντά Του.

Μίλαγε μέ ἐνθουσιασμό καί βεβαιότητα. Συγκινήθηκε.

Σιώπησε γιά λίγο καί συνέχισε πιό δυνατά:

- Τώρα δέν ὑπάρχει χάος, θάνατος, νέκρωση, Ἄδης. Τώρα ὅλα εἶναι χαρά, χάρις στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀναστήθηκε μαζί Του ἡ ἀνθρώπινη φύση. Τώρα μπορούμε κι ἐμεῖς νά ἀναστηθοῦμε, νά ζήσουμε αἰώνια κοντά Του... Τί εὐτυχία ἡ Ἀνάστασις!

«Καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τόν αἴτιον». Ἔχεις δεῖ τά κατσικάκια τώρα τήν ἀνοιξη νά χοροπηδοῦν πάνω στό γρασίδι; Νά τρῶνε λίγο ἀπό τή μάνα τους καί νά χοροπηδοῦν ξανά; Αὐτό εἶναι τό σκίρτημα, τό χοροπήδημα. Ἔτσι ἔπρεπε κι ἐμεῖς νά χοροπηδοῦμε ἀπό χαρά ἀνείπωτη γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας καί τή δική μας.

Διέκοψε καί πάλι τόν λόγο του. Ἀνέπνεα μιά εὐφρόσυνη ἀτμόσφαιρα.

-Μπορῶ νά σοῦ δώσω μιά συμβουλή; συνέχισε.

....!

Σέ κάθε θλίψη σου, σέ κάθε άποτυχία σου, σέ κάθε πόνο σου, νά συγκεντρώνεσαι μισό λεπτό στόν έαυτό σου καί νά λές άργά-άργά αυτό τό τροπάριο. Θά βλέπεις ότi τό μεγαλύτερο πράγμα στή ζωή σου -καί στή ζωή του κόσμου όλου- έγινε. Ή Ανάσταση του Χριστού, ή σωτηρία μας. Καί θα συνειδητοποιείς ότi ή άναποδιά που σου συμβαίνει είναι πολύ μικρή γιά νά χαλάσει τή διάθεσή σου.

Μοϋ 'σφιξε τό χέρι, λέγοντας:

-Σοϋ εύχομαι νά «σκιρτάς» άπό χαρά, κοιτάζοντας πίσω σου τό χάος άπό τό όποιο μās πέρασε ό Άναστάς Κύριος, «ό μόνος εύλογητός των Πατέρων».

Ψάλλε τώρα καί τό «Χριστός Άνέστη»...

-Γεώργιος Παπαζάχος

Καθηγητής Ιατρικής Σχολής

Έπιστολή στό περιοδικό Σύναξη

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ, Ίωαν. 20: 19-31

Άπιστία και θεία συγκατάβαση & Το Ευαγγέλιο και ο Απόστολος (Κυριακή του Θωμά)

α) Η θεία συγκατάβαση ως συνέχεια του μυστηρίου της θείας κένωσης δεν περιορίζεται στον Σταυρό και την ταφή. Συνεχίζεται και μετά την Ανάσταση. Ο αναστάς Κύριος δεν ήλθε να επιβάλει βιαίως το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως στους ανθρώπους. Ούτε τους υποχρέσε να το ασπασθούν απροϋπόθετα. Αποδέχεται και ως δοξασμένος Κύριος να γίνει αντικείμενο έρευνας. Αναγνωρίζει στον Θωμά τη λογική αδυναμία να πιστέψει και συγκαταβαίνει για μια ακόμη φορά στην ανθρώπινη αμφισβήτηση.

β) Ας δούμε όμως συνοπτικά το περιεχόμενο του σημερινού ευαγγελίου, όπως περιγράφεται από τον ευαγγελιστή Ιωάννη (Ιωάν. 20.19-29). Μετά τη σταύρωση και την ταφή του Ιησού οι μαθητές σκορπίστηκαν και φόβος κατέλαβε τις ψυχές τους. Ο διδάσκαλός τους είχε θανατωθεί με ατιμωτικό θάνατο. Και οι ίδιοι κινδύνευαν από τη μήνη των γραμματέων και Φαρισαίων. Συγχρόνως με δυσπιστία άκουγαν τις διαβεβαιώσεις των μυροφόρων γυναικών, ότi είδαν τον αναστημένο Κύριο.

γ) Κι ενώ οι μαθητές το εσπέρας της Κυριακής ήταν συναγμένοι στο υπερώο «διά τον φόβον των Ιουδαίων», και παρότι οι πόρτες ήταν κλειστές, παρουσιάστηκε ο Κύριος και τους λέγει: «Η ειρήνη να είναι μαζί σας». Ταυτόχρονα τους έδειξε τα χέρια και την πλευρά του. Οι μαθητές χάρηκαν που είδαν τον Κύριο. Στη συνέχεια φύσηξε στα πρόσωπά τους λέγοντας: «Λάβετε Πνεύμα άγιον, εάν συγχωρήσετε τις αμαρτίες κάποιου του είναι συγχωρημένες· αν δεν τις συγχωρήσετε, θα μένουν ασυγχώρητες». Ο Θωμάς δεν ήταν μαζί τους όταν ήλθε ο Ιησούς. Του είπαν οι άλλοι μαθητές: «Είδαμε τον Κύριο». Εκείνος απαντά: «Εάν δεν δω στα χέρια του το σημάδι από τα καρφιά και δεν βάλω το δάκτυλό μου σε αυτά και δεν βάλω το χέρι μου στην πλευρά του, δεν θα πιστέψω».

δ) Ύστερα από οκτώ ημέρες ήταν πάλι οι μαθητές συναγμένοι στο σπίτι και ο Θωμάς μαζί τους. Έρχεται ο Χριστός, κι ενώ οι πόρτες ήταν κλειστές, στάθηκε στο μέσον και τους είπε: «Η ειρήνη να είναι μαζί σας». Έπειτα λέγει στον Θωμά: «Φέρε το δάκτυλό σου εδώ και κοίταξε τα χέρια μου και φέρε το χέρι σου και βάλε το στην πλευρά μου και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός». Ο Θωμάς αποκρίθηκε: «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου».

ε) Το πρώτο μέρος του ευαγγελίου, που αναφέρεται στην εμφάνιση στους μαθητές εκτός του Θωμά, αναγινώσκεται σε διάφορες γλώσσες στον εσπερινό της Αγάπης του Πάσχα. Όταν κάποιος ζει το μυστήριο της ορθοδόξου πίστεως και η καρδιά του γεύεται τη σταυροαναστάσιμη εμπειρία αισθάνεται την ανάγκη να την εκφράσει και προς τους έξω. Έτσι το φως της λαμπρής εκχέεται και σε άλλους λαούς, φυλές και γλώσσες. Τηρείται, έστω συμβολικά με τον τρόπο αυτό, η εντολή του Χριστού προς τους μαθητές να κηρύξουν την Ανάσταση «εις πάντα τα έθνη». Η βεβαιότητα για την αλήθεια καθιστά αναγκαία τη μαρτυρία της προς κάθε άνθρωπο καλής προαίρεσης. Στα λειτουργικά βιβλία περιλαμβάνεται το σημερινό ευαγγέλιο και στα τουρκικά και απαγγέλλονταν εμμελώς στα μέρη της Μ. Ασίας, όπου προφανώς έρχονταν και το άκουγαν Τούρκοι αλλά και κρυπτοχριστιανοί.

στ) Ο απόστολος Θωμάς αποτέλεσε στο διάβα των αιώνων το σύμβολο του «απίστου». Όμως, ο Θωμάς δεν ήταν άπιστος. Ήταν ειλικρινής αναζητητής της αλήθειας. Η αμφισβήτησή του ήταν γνήσια. Δεν είχε ιδεολογικό υπόβαθρο και αντιχριστιανικό πνεύμα. Γι' αυτό και ο Χριστός ανταποκρίνεται και διαλύει τις αμφιβολίες του. Φανερώνεται και δεν αρνείται να ψηλαφηθεί από τον «άπιστο» μαθητή του. Τα λειτουργικά κείμενα κάνουν λόγο για «καλή άπιστία» του Θωμά, διότι αυτή γέννησε τη βέβαιη πίστη. Στο τέλος του ευαγγελίου φαίνεται ο Κύριος να επιτιμά τον Θωμά. «Επειδή με είδες, πίστεψες», του λέει. «Μακάριοι εκείνοι που δεν με είδαν και όμως πίστεψαν». Έτσι μακαρίζονται οι χριστιανοί όλων των αιώνων, που αποδέχονται και βιώνουν το κήρυγμα της Αναστάσεως.

ζ) Ίσως κάποιος αναρωτηθεί: Γιατί ο αναστημένος Χριστός επέλεξε να εμφανισθεί στους μαθητές, τον Θωμά και τις μυροφόρες και δεν παρουσιάστηκε κατευθείαν στους σταυρωτές του, για να πιστέψουν και εκείνοι; Στο ερώτημα αυτό απαντά ο ιερός Χρυσόστομος: «Αν υπήρχε ελπίδα να τους ελκύσει στην πίστη, δεν θα αμελούσε να φανερωθεί σε όλους. Κι αυτό το απέδειξε η ανάσταση του Λαζάρου, που ήταν τέσσερις μέρες νεκρός και τον ανέστησε μπροστά στα μάτια όλων. Παρά ταύτα, όχι μόνο δεν ελκύσθηκαν στην πίστη, μα εξαγριώθηκαν εναντίον του Χριστού, ώστε ήθελαν να σκοτώσουν και αυτόν και τον Λάζαρο». Τέλος, το γεγονός ότi ο «άπιστος» μαθητής θυσίασε μαρτυρικά τη ζωή του, για να μεταφέρει το ελπιδοφόρο αναστάσιμο μήνυμα στα βάθη της Ανατολής, αποτελεί μια ακόμη μαρτυρία της Ανάστασης και δικαιώνει τη θεία συγκατάβαση.

-Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης